

Erdészeti Lapok

Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata
CXXXVI. évfolyam 1. szám
(január)

Főszerkesztő
PÁPAI GÁBOR

A szerkesztőbizottság elnöke:
DR. SZIKRA DEZSŐ

A Szerkesztőbizottság tagjai: dr. Bartha Dénes, dr. Bondor Antal, Dévai Péter, Gencsi Zoltán, dr. Járasi Lőrinc, dr. Király Pál, Oláh Tibor, Pintér Ottó, Répászky Miklós, dr. Somogyi Zoltán, Szakács László, Tóth Miklós.

Szerkesztőség: 1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon/fax: 201-7737
Mobil: 06-30-97-15-255
Internet: <http://larix.efc.hu/oeo>

Kiadó:
Országos Erdészeti Egyesület
1027 Budapest, Fő u. 68.

Felelős kiadó:
KÁLDY JÓZSEF

Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest
Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2000. december 31.

ISSN: 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta. A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosak a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. A szerkesztőség fenntartja magának a szerkesztés jogát. Honoráriumot – megegyezéssel – csak felkért íráso-kért, a fotóért, illetve grafikai munkákért fizetünk.

Címképünk: Az év fája: a Bibircses nyír
Fotó: Pápai Gábor

**Ezúton köszöni az Elnökség
és a Szerkesztőség az újévi
jókívánásokat.**

Tartalom

<i>Barátossy Gábor:</i> A harmadik évezred küszöbén	1
Erdőügyekről Birtalan Ákossal, Románia volt turisztikai miniszterével	2
<i>Dr. Somkuti Elemér:</i> Tájidegen fafajták a hazai erdőkben	4
<i>Dr. Winkler András:</i> Néhány új falemez	6
Vadaskerti vita	8
<i>Bús Mária:</i> Útibeszámoló az OEE küldötteinek 2000. évi franciaországi tanulmányútjáról	9
A buda–nyéki királyi villa romjai	10
<i>Iványi Miklós:</i> ISO 9002 minőségrendszer az erdőgazdasági gyakorlatban	12
A biztos pont	16



Az erdei iskolák hatékonyabb működésének lehetőségei

18

Megnyílt az új könyvtárunk	20
Gondolatok a könyvtárban	21
Egyesületi hírek	24



Erdők a közjóért szakosztályülés

31

Melléklet: Az OEE Alapszabálya és Kitüntetések adományozási szabályzata

A lapot
Magyarország legnagyobb médiafigyelője, az



» **OBSERVER** «

OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738

rendszeresen szemlézi

A harmadik évezred küszöbén

Felélősség és egyben kötelesség is néhány gondolatot írnom a magyar erdészetről az új évezred küszöbén.

A magyar erdészet az elmúlt tíz évben meghatározó változásokon ment keresztül. A gazdasági, a politikai és társadalmi átalakulás az erdők tulajdonviszonyaiban is jelentkezett, közel ötven év után újra jelentős lett a magánerdők aránya és az

állami erdők is piaci versenyorientált (részvénytársasági) formában kezdtek el működni. Ez a nagy szakmai átalakulás nem mindig az erdészeti szakmai elveknek megfelelően történt, hanem legtöbbször a politika, a gazdasági érdekcsoportok, a szakmán kívül álló erők voltak a döntők az erdészeti átalakulásában. Ebben, hogy ez így történt, mi erdészek saját magunk is felelősek vagyunk. Nem tudtunk a régi hagyományos összetartó módon egységesen fellépni és meggyőzően egyértelmű utat kínálni a magasabb politika számára. Mindez történt annak ellenére, hogy az Erdészeti Egyesület idejekorán, máig is helytálló módon, 1990. június 19-én tartott kibővített választmányi ülésén (megjelent az Erdészeti Lapok 1991. januári számában a 31. oldalon) az ún. „sárga lapon” kilenc pontban, tisztán és világosan megfogalmazta a szakmai átalakulás célkitűzéseit és legfontosabb teendőit.

A szakma nyílt szavazáson látszólag egységesen elfogadta a célkitűzéseket, utána azonban a háttérben különböző érdekcsoportokra szakadt és a pillanatnyi vélt előnyök érdekében feláldozta a hosszú távú szakmai érdekek egy részét. Az átalakulás során a háttérben, és nem nyíltan, sokszor az egyesületi állásfoglalás célkitűzéseivel ellentétes álláspontot képviseltek egyes szakmai körök. Ezzel a nem egységes fellépéssel elbizonytalanították a gazdasági és politikai döntéshozókat, aminek eredményeképpen bizony nem mindig a leg-



Fotó: Szakács László

kedvezőbben alakultak a szakma dolgai. A nem elég erős szakmai érdekérvényesítés és a szakma érdekcsoportokra való szakadása sajnos az elmúlt évtizedben meghatározóan jellemezte a magyar erdészetet.

Elősegítette ennek a helyzetnek a létrejöttét az is, hogy a szakma többsége – tisztelet a kivételnek – nem tudta feldolgozni és igazán elfogadni a kárpótlási folyamat eredményeképpen kialakult 40%-os magánerdő-tulajdont. Vonatkozik ez sajnos az erdészeti igazgatásra is.

Az elmúlt évtizedben az erdészeti igazgatás is szinte belerokkant a számára szokatlan, újszerű és nagy mennyiségű feladat megoldásába. A változás legnehezebben szakközönségünk gondolkodásmódjában következik be, a szakma nem tudta igazán befogadni és kellően feldolgozni a magánerdőgazdálkodás gondjait. Tudomásul kell venni viszont, hogy Európa és a világ nagyobb részén ez a tulajdonforma jellemző az erdőgazdálkodásban.

A huszonegyedik század elején bizony nagyon sok teendője van még szakmánknak, hogy az erdészeti átalakulás megtörténjen. Az első és talán legfontosabb tennivalók egyike, elősegíteni azt, hogy a magánerdőben minél több jól működő gazdálkodó tevékenykedjen.

Ennek érdekében meg kell erősíteni a korábbi évek viharaiiban, átszervezésében némileg meggyengült erdészeti igazgatást és fel kell készíteni az euró-

pai uniós tagsággal járó feladatok ellátására is. Jobban szét kell választani a hatósági munkát a szaknácádói tevékenységtől, racionális könnyítésekkel kell segíteni az igazgatás hatékonyságát. Önálló és a hatóságtól független szaknácádó testületek létrehozását kell elősegíteni a magánerdő-gazdálkodás érdekképviseletének keretén belül.

A saját évtizedes tapasztalataink és a piacgazdaság építésében előttünk járó országok példája azt is mutatja, hogy az egész erdőgazdálkodást, sajátosságai miatt, lehetőleg az eddigieknél nagyobb mértékben államilag is támogatni kell. Ennek első jelei már az elkövetkezendő két évben az új nagyarányú, 174 ezer hektáros, tízéves erdősítési program költségvetési biztosításában jelentkeznek.

Az állami erdők egységét továbbra is meg kell őrizni és az állami erdőkben az alaptevékenység gyakorlása során fokozottan előtérbe kell helyezni a vagyonerdekltségű gazdálkodást.

Fontos és tovább már nem halogatható kérdés az erdészet és természetvédelem viszonyának, mindkét fél számára megnyugtató rendezése.

A fentiek elérése érdekében olyan összehangolt tevékenységet kell folytatni a sajtóban, rádióban, televízióban, stb., melynek hatása előbb-utóbb pozitív irányba változtatja a társadalmi közmegejtélésben az erdészetről kialakult előítéleteket („fairtasok”, „rablógazdálkodás” stb.). Erre a munkára jól felkészült profi szakembereket kell alkalmazni.

Meggyőződésem, hogy ezt csak szíves, esetleg többéves kitaró, önzetlen, etikus szakmai munkával lehet elérni.

Mindehhez kívánok erdészettársadalmunknak az elkövetkezendő évtizedekben sok erőt, sikert és jó egészséget.

Barátossy Gábor
az Erdészeti Hivatal elnöke